

водъ. Тъй са дума-хармана-сухо място. Него ден празнувахми. Дохаждат много хора от махалити, от село и там кат са сбират прават хоро долу на поляната. Сичките ходяха. Младежи особено. Там нътре капи водъ и са мийми за здраве. Остаяхми на кладенчетата, на водъта червени конци. И на тоз камък тъй праим, ай тука, дето й. Там под камъка има ино малко кладенче. И къту идим там късами от дрехити си по ино конче и го слагаме във водъта. Камъка го знайми. (в м. Млад Георги)

Ни помня поп да й идвал в пещерата. Ама, стана вечи две-три години ни ходат. Земахми си от пещерата камъчета за лекарство - за здраве. Светехми си с машаланги. Правеха ги нашти хора. Инъ сопа, разцепена на върха и сложени обелени от череши кори и наредени ей, тъй на машалангата и кат са запалят и те светят. Някои свещи си носеха, ама не църковни. Чувала съм, от ино времи било, играели вътре на хармана хоро. Много тъмно и страшно. Чи има ино високо, чи ша са припъхнеш приз него. Не знам да са носели за болни хора нещо от пещерата. Младежите върват и си пеят, ама помна ли, то много години, баби?!?!<sup>73</sup>

### **СЪКРОВИЩЕ - ЧЕШМА НА ВЪЛЧАН ВОЙВОДА В ПЕЩЕРА**

Още като бил в България Вълчан войвода взема от Бакаджика 7 арапчета, взема 7 диаманта, огромни като бебешки глави, потапя ги в катран и ги донася в Орлица.

Тука в една пещера прави чешма със златен чучур, а диамантите нарежда като огърлица около чучура. Чешмата не е открита.<sup>74</sup>

<sup>73</sup> Инф: Дженда Ив. Рускова, р. 1904 г., 4 отд., замеделие. Зап. д-л Вл. Демирев, 14 юли, 1996 г., с. Кипилово

<sup>74</sup> Инф: Васил Иванов Русев, р. 1950, средно. Зап. М. Кирова, Вл. Демирев, 1995, с. Медвен